

[Rosing]

kan tåle 17.000 t fanget om året, men efter beregningen af fangsterne i år kommer man til det resultat, at der i 1975 fanges 60.000 t rejer på årsbasis, dvs. 43.000 t mere, end man kan tillade sig. Hvis en sådan rovdrift på rejer, som i dag praktisk talt er grønlandernes eneste måde at fortsætte fiskeriet på i vore farvande, fortsætter blot et års tid, så er der en stor fare for ødelæggelse af rejefelterne, så bestanden ikke kan rettes op igen i mange år. Dermed bliver vort fiskeri dømt til døden.

Denne fare har nu skabt en stor uro overalt i Grønland, hvor beskæftigelsesproblemerne øges hvert år, og det er derfor, at landsrådets og fiskernes delegation forhandler i øjeblikket for at få fiskerigrænsen udvidet snarest muligt.

Vi ved udmærket, at en ensidig udvidelse af fiskerigrænsen er meget upopulær blandt andre fiskerinationer, men fiskerikommissionens arbejde består i første række i at beskytte ressourcerne, ikke mindst når det drejer sig om at beskytte et lille samfund som grønlandernes eksistens, når denne trues af rovdrift. Det er derfor, vi ønsker forståelse for dette ønske for det første hos fiskerioorganisationerne her i landet og for det andet hos fiskeriministeren, grønlandsministeren, regeringen og folketinget. Jeg beder indtrængende om en snarlig udvidelse af vor fiskerigrænse fra 12 sømil til 100 sømil, uden at man venter på den kommende fiskerikonferences eventuelle afgørelse om udvidelse af søterritoriet til 200 sømil.

Tange (FP):

I anledning af denne debat har jeg gennemgået den nordøstatlantiske traktat, saltvandsfiskeriloven samt de af ministeren udstedte bekendtgørelser, og jeg må sige, at jeg er nået til et meget forunderligt resultat, nemlig at fiskeriministeren ikke har haft hjemmel til ved bekendtgørelse den 29. august 1975 at forbyde fiskerne at fange sild i Nordsøen og Skagerrak. Bekendtgørelsen af 29. august 1975 er udstedt under henvisning til saltvandsfiskerilovens § 20, stk. 4, men der er blot den hage ved sagen, at saltvandsfiskeriloven kun gælder for det danske fiskeriterritorium, nemlig 12 sømil, hvorfor fiskeriministeren ikke har haft hjemmel

til at lade bekendtgørelsen omfatte hele Nordsøen og Skagerrak.

For mig at se er fiskeriministeren begyndt at lovgive uden om folketinget, hvilket selvfølgelig på ingen måde kan accepteres og derfor ikke bør gå upåtalte hen.

Jeg håber, fiskeriministeren her fra folketingets talerstol vil erkende, at saltvandsfiskeriloven kun gælder for det danske fiskeriterritorium, således at bekendtgørelsen af 29. august 1975 er og hele tiden har været uden gyldighed, og således at fiskerne har kunnet og stadig kan ilandbringe alle de sild, de kan fange uden for det danske fiskeriterritorium.

Fiskeriministeren (*Poul Dalsager*):

Jeg takker for de mange indlæg, der har været i denne debat om fiskeriets forhold. Som det ganske rigtigt fra en ordførers side blev sagt, har det jo ikke i almindelighed været det erhverv, som oftest har været til debat her i folketinget.

Jeg skal forsøge at svare på en række af de spørgsmål, der er stillet, og også nogle af de påstande, der er fremsat, og jeg kan jo lige så godt starte med hr. Tange, som gør gældende, at saltvandsfiskeriloven kun gælder inden for 12 sømil, og at den bekendtgørelse, som er udstedt fra fiskeriministeriet, som følge heraf skulle være ulovlig, hvorfor fiskerne fortsat kan fiske og ilandbringe deres fangster.

Bekendtgørelsen af 29. august om fredning af sild i Nordsøen og Skagerrak er ganske rigtigt, som hr. Tange siger, udstedt i henhold til saltvandsfiskerilovens § 20, stk. 4, efter at der, som det er foreskrevet i den nævnte lovbestemmelse, har været forhandlinger med fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks fiskeri- og havundersøgelser. Ved denne bekendtgørelse etableredes der en tidsmæssig fredning med undtagelse af et bestemt kvantum sild. Jeg skal måske så tilføje, at hele denne operation er foretaget af hensyn til fiskerne og af hensyn til fiskernes ønsker, det skal jeg komme ind på lidt senere.

Når man angriber, at fredningen også omfatter sild, der fanges i Nordsøen og Skagerrak uden for fiskeriterritoriet, er det også i overensstemmelse med saltvandsfiskeriloven, jfr. dennes § 22, hvorefter fredede fisk,